

„Je maakt je altijd een beetje klein als schoonmaker”

20-03-2010 09:06 | Clasina van den Heuvel

UTRECHT – Sabina (58) is al drie weken niet aan het werk. Normaal maakt ze vijf dagen per week douches en toiletten schoon op Schiphol.

Ze begint om 6.30 uur en werkt tot 14.30 uur 's middags. Het moet allemaal „snel snel.” „Om 9.00 uur heb ik een kwartier pauze. Je mag niet weg van de plek waar je bezig bent, dus neem ik een slokje water en brood. Geen koffie. De koffie is ver weg.” In de lunchpauze kan ze wel richting de kantine.

Ze werkt alleen op een „grote afdeling.” „Is de ene klaar, dan begin ik met de volgende. Je bent continu bezig. Vooral in de zomer, dan ben je nooit klaar.”

Voor haar fulltime werkweek ontvangt ze ruim 1200 euro; inclusief toeslagen voor gewerkte weekends is het bijna 1300.

Sabina zit al sinds 1991 in het vak. „Ik ben allang lid van de vakbond”, zegt ze. „Maar ik heb nooit gestaakt.” Toch zit ze nu op Utrecht Centraal.

Waarom? Voor collega's, zegt ze. „Bij schoonmaakbedrijf Hago bestaat 80 procent van de werknemers uit Ghanese vrouwen. Zij zijn blij met een baan in Nederland. Zij staken niet. Ze zijn bang dat ze worden weggestuurd. En een bedrijf is blij als iemand niet klaagt maar wil werken, werken, werken.”

Sabina volgde ooit een cursus –verplicht voor werknemers in de branche– binnen werktijd, vanaf 12.00 uur. Voor nieuwe collega's begint hij nu om 15.00 uur, ná de werkdag. Daarnaast moet een Ghanese schoonmaakster van de overheid een inburgeringscursus volgen: van 19.00 tot 22.00 uur. „Niet elke dag”, zegt Sabina verzoenend. „Allebei twee keer per week.”

Alle drie de speerpunten van de vakbond –meer salaris, scholing binnen werktijd en reiskostenvergoeding– vindt ze zwaar wegen. Ze denkt na. „Maar voor jongeren is scholing het belangrijkste. Kijk, voor mij is dit mijn toekomst. Ik ben 58, bijna 59. Ik kan geen stewardess meer worden.”

Waardering voor deze werkers is een ander woord dat de vakbond vaak noemt. Voor het eerst is Sabina lang stil. „Respect”, zegt ze. „Van passagiers krijg ik dat meer dan van de baas die ietsje boven mij zit. Bezoekers geven soms zo 20 dollar. De collega die controleert, bekijkt precies de hoekjes waar je nog niet bent geweest. Maar wat wil een reiziger? Een schone wastafel, een heldere spiegel, een schone toiletbril. Dat doen we dus eerst, telkens weer.”

Op de schoonmaakcursus leerde Sabina ook hoe ze moet omgaan met passagiers. „Als jij een deur opendoet terwijl iemand op het toilet zit, zeg je ”sorry”, ook al is het niet jouw fout. Je maakt je een beetje klein als schoonmaker. Als bezoekers groot zijn en jij maakt je nog groter, dat werkt niet.”

Maar voorlopig maakt Sabina zich op haar bescheiden wijze groot in Utrecht. Ze blijft staken tot er een overeenkomst is gesloten. „Dingen doe je niet half. Als je ergens aan begint, dan doe je dat tot het einde.”

De naam Sabina is op haar verzoek gefingeerd.